

[Energiministeren]

forsyningssikkerhed og behovet for kraftværkskapacitet. Når resultatet af disse undersøgelser foreligger, vil folketinget naturligvis blive underrettet herom.

I forbindelse med den socialdemokratiske regerings Energiplan 81 blev der foretaget en sammenligning af anlægs-, brændsels- og øvrige driftsomkostninger ved elproduktion baseret på konventionelle, kulfyrede værker og på kernekraftværker. Resultatet af analysen var for kraftværker idriftsat i 1993, at de gennemsnitlige produktionsomkostninger for et 600 MW kulfyret kraftværk uden svovldioxydrensning af røggassen blev vurderet til 34 øre pr. kWh, mens den for et 900 MW letvandsreaktoranlæg blev vurderet til 23 øre pr. kWh. Udgifterne til svovldioxydrensning af røggassen på kulfyrede anlæg ville øge kilowatttimeproduktionsprisen med ca. 15 pct. for de pågældende anlæg.

Der er som omtalt et behov for en ajourføring af beregningerne af økonomien i henholdsvis kernekraftværker og kulfyrede værker. De økonomiberegninger, som energiministeriet nu er i færd med at vurdere, er endnu ikke færdiggjort, og jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt sige noget om det.

Som en kommentar til de forhold vedrørende kernekraftens økonomi, som inden for den sidste tid har været beskrevet i dagspressen, kan jeg dog nævne, at de økonomiske problemer, som kernekraften står over for først og fremmest i USA, hovedsagelig er begrundet i følgende forhold: en lavere vækst i elforbruget end forventet, stadige ændringer af sikkerhedskravene, herunder ændringer af sikkerhedskravene under bygning af anlæg, hvilket samtidig forlænger byggetiden og alt i alt medfører stærkt stigende anlægsomkostninger, og et højt renteniveau, der medfører høje byggerenter.

Som statsministeren nævnte, konkluderer en ny OECD-rapport, at kernekraften i OECD-landene er økonomisk attraktiv. I USA er situationen dog mere usikker, fordi der er betydelige forskelle mellem de enkelte regioner.

Nu må vi imidlertid se, hvad vore egne undersøgelser viser. Når regeringen har haft lejlighed til at gennemgå det omtalte materiale, vil folketinget som lovet af statsministeren blive underrettet.

Forhandling

Riishøj (SF):

Som forventet fik vi et meget kortfattet svar fra statsministeren. Tilsyneladende har statsministeren dæmpet sin kritik i forhold til de udtalelser, han kom med til Jyllands-Posten. Det kan jo skyldes, at der på daværende tidspunkt var valgkamp, og da er partierne måske mindre bundet af hinanden. Nu er regeringen trådt sammen, så har man et fælles regeringsansvar, og så må man dæmpe de meningsforskelle, der nu er i regeringen. Det kan være årsagen til, at de meget kritiske udtalelser nu er ændret til en ret intetsigende generel redegørelse.

Som forventet henviser statsministeren til de to atomkraftrapporter, som forventes inden ret længe, og som jeg omtalte før, rapporten om reaktorsikkerhed og rapporten om affaldsproblemer – og så på et væsentlig senere tidspunkt rapporterne om økonomien i kernekraftværkerne.

Det undrer mig, at statsministeren ikke vil begrunde sin skepsis under valgkampen, for statsministeren sagde jo direkte, at meget tyder på, at det ikke længere kan betale sig at bygge atomkraftværker i Danmark, og senere i interviewet med Jyllands-Postens journalist talte han direkte negativt om de store anlægsomkostninger og de store udgifter, som man har konstateret ved atomkraftværker internationalt. Men alt det er altså dæmpet ned og er lagt ind under dynen. Det skal vi altså tilsyneladende ikke delagtiggøres i i dag.

Så må vi altså gætte os til, hvad statsministeren kan have haft af begrundelser. Jeg nævnte før Industrirådets udtalelser direkte under valgkampen. De er ikke blevet dementeret. Det kan jo være en årsag. Jeg bemærker også, at der i det sidste nummer af Erhvervsbladet er en hel særsektion om energi, og dér tales om særdeles gunstige eksportmuligheder og produktionsmuligheder inden for vindmølleproduktion og inden for off-shore-aktivitet. Ikke et eneste sted er der noget om danske industriers beskæftigelse inden for atomkraftsektoren. Det kan nok betyde noget i denne sammenhæng.

De to andre ting, som kunne være begrundelsen, er krisen i atomkraftindustrien generelt internationalt, det er det aktuelle gasoverskud, og så kan det jo nok spille en rolle, at vi har nogle meget dygtige folkelige bevæ-